

---

Svatmaprakashika

स्वात्मप्रकाशिका

Document Information

---

Text title : Svatomprakashika

File name : svatomprakashika.itx

Category : shankarAchArya

Location : doc\_z\_misc\_shankara

Author : Adi Shankaracharya

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Latest update : Nov. 9, 2009

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

---

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

**Please help to maintain respect for volunteer spirit.**

---

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

---

December 22, 2023

*sanskritdocuments.org*

---

---

## Svatmaprakashika

---

### स्वात्मप्रकाशिका

---



॥ श्रीः ॥

॥ स्वात्मप्रकाशिका ॥

जगत्कारणमज्ञानमेकमेव चिदन्वितम् ।

येक एव मनः साक्षी जानात्येवं जगत्त्रयम् ॥ १ ॥

विवेकयुक्तबुद्ध्यालं जानाम्यात्मानमद्वयम् ।

तथापि बन्धमोक्षादिव्यवहारः प्रतीयते ॥ २ ॥

विवर्तोऽपि प्रपञ्चो मे सत्यवद्भाति सर्वदा ।

एति संशयपाशेन बद्धोऽलं छिन्द्य संशयम् ॥ ३ ॥

एवं शिष्यवयः श्रुत्वा गुरुराडोत्तरं स्फुटम् ।

नाज्ञानं न च बुद्धिश्च न जगन्न च साक्षिता ॥ ४ ॥

गन्धमोक्षादयः सर्वे कृताः सत्ये'द्वये त्वयि ।

भातीत्युक्ते जगत्सर्वं सद्रूपं ब्रह्म तद्भवेत् ॥ ५ ॥

सर्पादौ रज्जुसत्तेव ब्रह्मसत्तैव केवलम् ।

प्रपञ्चाधाररूपेण वर्तते तज्जगन्न हि ॥ ६ ॥

यथेक्षुमभिसंव्याप्य शर्करा वर्तते तथा ।

आश्चर्यब्रह्मरूपेण त्वं व्याप्तोऽसि जगत्त्रयम् ॥ ७ ॥

मरुभूमौ जलं सर्वं मरुभूमात्रमेव तत् ।

जगत्त्रयमिदं सर्वं चिन्मात्रं सुवियारतः ॥ ८ ॥

ब्रह्माद्विस्तम्भपर्यन्ताः प्राणिनस्त्वयि कल्पिताः ।

बुद्बुदाद्वितरङ्गान्ता विकाराः सागरे यथा ॥ ९ ॥

तरङ्गत्वं ध्रुवं सिन्धुर्न वाञ्छति यथा तथा ।

विषयानन्दवाञ्छा ते मलदानन्दरूपतः ॥ १० ॥

पिष्टं व्याप्य गुडं यद्भ्रमाधुर्यं न हि वाञ्छति ।  
 पूर्णानन्दो जगद्व्याप्य तदानन्दं न वाञ्छति ॥ ११ ॥  
 दारिद्र्याशा यथा नास्ति संपन्नस्य तथा तव ।  
 ब्रह्मानन्दनिमग्नस्य विषयाशा न संभवेत् ॥ १२ ॥  
 विषं दृष्ट्वाभूतं दृष्ट्वा विषं त्यजति बुद्धिमान् ।  
 आत्मानमपि दृष्ट्वा त्वं त्यजनात्मानमादरात् ॥ १३ ॥  
 घटावभासको भानुर्घटनाशे न नश्यति ।  
 देहावभासकः साक्षी देवनाशे न नश्यति ॥ १४ ॥  
 निराकारं जगत्सर्वं निर्मलं सख्येदात्मकम् ।  
 द्वैताभावात्कथं कस्माद्भयं पूर्णस्य मे वद ॥ १५ ॥  
 ब्रह्मादिकं जगत्सर्वं त्वय्यानन्दे प्रकल्पितम् ।  
 त्वय्येव लीनं जगत्त्वं कथं लीयसे वद ॥ १६ ॥  
 न हि प्रपञ्चो न हि भूतजातं  
 न चेन्द्रियं प्राणगणो न देहः ।  
 न बुद्धिचित्तं न मनो न कर्ता  
 ब्रह्मैव सत्यं परमात्मरूपम् ॥ १७ ॥  
 सर्वं सुभं विद्धि सुदुःखनाशा-  
 त्सर्वं यद्द्रूपमसत्यनाशात् ।  
 शिद्रूपमेव प्रतिमानयुक्तं  
 तस्माद्भाण्डं परमात्मरूपम् ॥ १८ ॥  
 शिदेव देहस्तु शिदेव लोका-  
 श्चिदेव भूतानि शिदिन्द्रियाणि ।  
 कर्ता शिदन्तःकरणं शिदेव  
 शिदेव सत्यं परमार्थरूपम् ॥ १९ ॥  
 न मे बन्धो न मे मुक्तिर्न मे शास्त्रं न मे गुरुः ।  
 मायामात्रविलासो हि मायातीतोऽहमद्भ्यः ॥ २० ॥  
 राज्ञ्यं करोतु विज्ञानी भिक्षामटतु निर्भयः ।  
 दौषैर्न लिप्यते शुद्धः पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ २१ ॥

પુણ્યાનિ પાપકર્માણિ સ્વપ્રગાનિ ન જાગ્રતિ ।  
 એવં જાગ્રત્યુણ્યપાપકર્માણિ ન હિ મે પ્રભોઃ ॥ ૨૨ ॥  
 કાયઃ કરોતુ કર્માણિ વૃથા વાગુચ્યતામિહ ।  
 રાજ્યં ધ્યાયતુ વા બુદ્ધિઃ પૂર્ણસ્ય મમ કા ક્ષતિઃ ॥ ૨૩ ॥  
 પ્રાણાશ્ચરન્તુ તદ્ધર્મેઃ કામૈર્વા હન્યતાં મનઃ ।  
 આનન્દામૃતપૂર્ણસ્ય મમ દુઃખં કથં ભવેત્ ॥ ૨૪ ॥  
 આનન્દામ્બુધિમગ્નોડસૌ દેહી તત્ર ન દૃશ્યતે ।  
 લવણં જલમધ્યસ્થં યથા તત્ર લયં ગતમ્ ॥ ૨૫ ॥  
 ઇન્દ્રિયાણિ મનઃ પ્રાણા અહંકારઃ પરસ્પરમ્ ।  
 જાડ્યસંગતિમુત્સૃજ્ય મગ્ના મયિ ચિદાવિ ॥ ૨૬ ॥  
 આત્માનમગ્જસા વેદિ ત્વજ્ઞાનં પ્રપલાયિતમ્ ।  
 કર્તૃત્વમદ્ય મે નષ્ટં કર્તવ્યં વાપિ ન ક્વચિત્ ॥ ૨૭ ॥  
 ચિદમૃતસુખરાશૌ ચિત્તકેનં વિલીનં  
 ક્ષયમધિગત એવ વૃત્તિચચ્ચત્તરઙ્ગઃ ।  
 સ્તિમિતસુખસમુદ્રો નિર્વિચેષ્ટઃ સુપૂર્ણઃ  
 કથમિહ મમ દુઃખં સર્વદૈકોડહમસ્મિ ॥ ૨૮ ॥  
 આનન્દરૂપોડહમખાણ્ડબોધઃ  
 પરાત્પરોડહં ઘનચિત્રકાશઃ ।  
 મેઘા યથા વ્યોમ ન ચ સ્પૃશન્તિ  
 સંસારદુઃખાનિ ન માં સ્પૃશન્તિ ॥ ૨૯ ॥  
 અસ્થિમાંસપુરીષાન્નચર્મલોમસમન્વિતઃ ।  
 અન્નાદઃ સ્થૂલદેહઃ સ્યાદતોડહં શુદ્ધચિદ્ધનઃ ॥ ૩૦ ॥  
 સ્થૂલદેહાશ્રિતા એતે સ્થૂલાદ્ભિન્નસ્ય મે ન હિ ।  
 લિઙ્ગં જડાત્મકં નાહં ચિત્સ્વરૂપોડહમદ્વયઃ ॥ ૩૧ ॥  
 ક્ષૃત્પિપાસાન્ધ્યબાધિર્યકામક્રોધાદયોડખિલાઃ ।  
 લિઙ્ગદેહાશ્રિતા હ્યેતે નૈવાલિઙ્ગસ્ય મે વિભોઃ ॥ ૩૨ ॥  
 અનાદ્યજ્ઞાનમેવાત્ર કારણં દેહમુચ્યતે ।

नाडं कारणदेहोऽपि स्वप्रकाशो निरञ्जनः ॥ ३३ ॥  
जडत्वप्रियमोदत्वधर्माः कारणदेहगाः ।  
न सन्ति मम नित्यस्य निर्विकारस्वरूपिणः ॥ ३४ ॥  
शुवाद्भिन्नः परेशोऽस्ति परेशत्वं कुतस्तव ।  
धृत्यज्ञानसंवादो विचारः क्षियतेऽधुना ॥ ३५ ॥  
अधिष्ठानं शिवाभासो बुद्धिरेतत्त्रयं यदा ।  
अज्ञानादेकवद्भाति श्रुव धृत्युच्यते तदा ॥ ३६ ॥  
अधिष्ठानं न श्रुवः स्यात्प्रत्येकं निर्विकारतः ।  
अवस्तुत्वाच्चिदाभासो नास्ति तस्य य श्रुवता ॥ ३७ ॥  
प्रत्येकं श्रुवता नास्ति बुद्धेरपि जडत्वतः ।  
श्रुव आभासकूटस्थबुद्धित्रयमतो भवेत् ॥ ३८ ॥  
मायाभासो विशुद्धात्मा त्रयमेतन्मलेश्वरः ।  
मायाभासोऽप्यवस्तुत्वात्प्रत्येकं नेश्वरो भवेत् ॥ ३९ ॥  
पूर्णात्वात्निर्विकारत्वाद्भिः शुद्धत्वान्मलेश्वरः ।  
जडत्वहेतोर्मायायामीश्वरत्वं नु दुर्घटम् ॥ ४० ॥  
तस्मादेतत्त्रयं मिथ्या तदर्थो नेश्वरो भवेत् ।  
एति श्रुवेश्वरौ भातः स्वाज्ञानान्न हि वस्तुतः ॥ ४१ ॥  
घटाकाशमहाकाशौ मलाकाशे प्रकल्पितौ ।  
अेवं मयि शिवाकाशे श्रुवेशौ परिकल्पितौ ॥ ४२ ॥  
मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं य श्रुवता ।  
ततः शुद्धशिदेवाहं शिद्व्योमनिरुपाधितः ॥ ४३ ॥  
सत्यशिद्धनमनन्तमद्भयं  
सर्वदृश्यरहितं निरामयम् ।  
यत्पदं विमलमद्भयं शिवं  
तत्सदाहमिति मौनमाश्रये ॥ ४४ ॥  
पूर्वामद्भयमभाऽयत्तनं  
विश्वभेदकलनादिवर्जितम् ।  
अद्वितीयपरसंविदंशकं

तत्सदात्मिति मौनमाश्रये ॥ ४५ ॥

जन्ममृत्युसुषुप्तदुःखवर्जितं

जातिनीतिकुलगोत्रदूरगम् ।

शिद्धिवर्तजगतोऽस्य कारणं

तत्सदात्मिति मौनमाश्रये ॥ ४६ ॥

उलूकस्य यथा भानावन्धकारः प्रतीयते ।

स्वप्रकाशे परानन्दे तमो मूढस्य भासते ॥ ४७ ॥

यथा दृष्टिनिरोधार्तो सूर्यो नास्तीति मन्यते ।

तथाज्ञानावृतो देही ब्रह्म नास्तीति मन्यते ॥ ४८ ॥

यथामृतं विषाद्भिन्नं विषदोषैर्न लिप्यते ।

न स्पृशामि जडाद्भिन्नो जडदोषान्प्रकाशयन् ॥ ४९ ॥

स्वल्पापि दीपकण्डिका बलुलं नाशयेत्तमः ।

स्वल्पोऽपि बोधो मलतीमविद्यां शमयेत्तथा ॥ ५० ॥

शिद्रूपत्वान्न मे जाड्यं सत्यत्वान्नानृतं मम ।

आनन्दत्वान्न मे दुःखमज्ञानाद्भाति तत्रयम् ॥ ५१ ॥

कालत्रये यथा सर्पो रज्जौ नास्ति तथा मयि ।

अलंकारादि देहान्तं जगन्नास्त्यलमद्रयः ॥ ५२ ॥

भानौ तमःप्रकाशत्वान्नाङ्गीकुर्वन्ति सज्जनाः ।

तमस्तत्कार्यसाक्षीति भ्रान्तबुद्धिरडो मयि ॥ ५३ ॥

यथा शीतं जलं वह्निर्संभन्धाद्दुष्प्रावदुभवेत् ।

बुद्धितादात्म्यसंभन्धात्कर्तृत्वं वस्तुतो न हि ॥ ५४ ॥

जलभिन्दुभिराकाशं न सिक्तं न य शुध्यति ।

तथा गङ्गाजलेनायं न शुद्धो नित्यशुद्धतः ॥ ५५ ॥

वृक्षोत्पन्नद्वैवृक्षो यथा तृप्तिं न गच्छति ।

मय्यध्यस्तान्नपानाद्यैस्तथा तृप्तिर्न विद्यते ॥ ५६ ॥

स्थाणौ प्रकल्पितश्चोरः स स्थाणुत्वं न बाधते ।

स्वस्मिन्कल्पितशुवश्च स्वं बाधितुमशक्यते ॥ ५७ ॥

अज्ञाने बुद्धिविलये निद्रा सा भास्यते बुधैः ।

विलीनाज्ञानतत्कार्ये मयि निद्रा कथं भवेत् ॥ ५८ ॥

बुद्धेः पूर्णविकासोऽयं जागरः परिकीर्त्यते ।

विकारादिविहीनत्वाज्जागरो मे न विद्यते ॥ ५९ ॥

सूक्ष्मनाडीषु संयारो बुद्धेः स्वप्नः प्रजायते ।

संयारधर्मरहिते स्वप्नो नास्ति तथा मयि ॥ ६० ॥

परिपूर्णास्य नित्यस्य शुद्धस्य ज्योतिषो मम ।

आगन्तुकमलाभावात्किं स्नानेन प्रयोजनम् ॥ ६१ ॥

दृशाभावात्त्व गन्तव्यं स्थानाभावात्त्व वा स्थितिः ।

पूर्णे मयि स्थानदृशौ कल्पितावलम्बयः ॥ ६२ ॥

प्राणसंयारसंशोषात्पिपासा जायते भ्रु ।

शोषज्ञानर्द्धचिद्रूपे मध्येषा जायते कथम् ॥ ६३ ॥

नाडीषु पीज्यमानासु वाय्वग्निभ्यां भवेत्क्षुधा ।

तयोः पीडनहेतुत्वात्संविद्रूपे कथं मयि ॥ ६४ ॥

शरीरस्थितिशैथिल्यं श्वेतलोमसमन्वितम् ।

जरा भवति सा नास्ति निरंशे मयि सर्वगे ॥ ६५ ॥

योषित्कीडा सुभस्थान्तर्गर्वाढ्यं यौवनं किल ।

आत्मानन्दे परे पूर्णे मयि नास्ति हि यौवनम् ॥ ६६ ॥

मूढबुद्धिपरिव्यासं दुःखानामालयं सदा ।

आल्यं कोपनशीलान्तं न मे सुभजलाम्बुधेः ॥ ६७ ॥

अेवं तत्त्वविचारार्थ्यौ निमग्नानां सदा नृणाम् ।

परमाद्वैतविज्ञानमपरोक्षं न संशयः ॥ ६८ ॥

एति श्रीमत्परमहंसपरिप्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य

श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ

स्वात्मप्रकाशिका संपूर्णा ॥



*Svatmaprakashika*

pdf was typeset on December 22, 2023



Please send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)

